

Posudek vedoucí bakalářské práce

Karolína Dvořáková. 2016. *Hybridní režim v Brazílii*. 47 stran.

Bakalářská práce Karolíny Dvořákové se věnuje aplikaci teorií hybridních režimů na případ Brazílie. Autorka vychází především z koncepcí Guillerma O'Donnella, Fareeda Zakarii a Larryho Diamonda, přičemž následně sumarizuje hlavní rysy hybridních režimů v závěrečné podkapitole teoretické části. Hlavním cílem práce je najít tyto rysy v Brazílii v období první poloviny 90. let minulého století a zároveň zjistit, jak v tomto směru ovlivnila vývoj brazilského politického systému předchozí vojenská diktatura. Autorka rovněž zkoumá následný posun od hybridního režimu směrem k demokracii. Těmto cílům práce pak odpovídají i výzkumné otázky (s. 1).

Struktura textu je relativně přehledná a vzhledem k hlavním cílům práce většinou pochopitelná. V první kapitole autorka představuje teoretická východiska práce, následuje kapitola věnující se charakteristice odstraňovaného režimu a poté kapitoly, které analyzují hybridní období a změny po roce 1994. Zejména v případě třetí kapitoly bych doporučila členění na podkapitoly tak, aby odpovídaly jednotlivým rysům hybridního režimu, které autorka v daném období zkoumá. Nepůsobí příliš logicky, když ve zvláštní podkapitole charakterizuje stranický systém a ve druhé podkapitole všechny základní rysy brazilského hybridního režimu.

Po obsahové stránce mám k práci několik kritických připomínek. V první řadě je nedostatečně vysvětlena metodologie. Autorka pouze uvádí, že bude používat textovou a konceptuální analýzu. Jak konkrétně bude postupovat, zůstává otázkou. Určitým zklamáním je také podkapitola 1.5, ve které bych očekávala podrobnější vysvětlení rysů hybridních režimů, které autorka považuje za zásadní a bude se je snažit identifikovat v Brazílii. Přítomnost prezidencialismu nebo nízká úroveň důvěryhodnosti ve formální instituce ještě neznamená, že se jedná o hybridní režim. Co přesně znamená „nestálost elit“ a jak ji bude autorka „měřit“? Proč v autorčině výčtu chybí jedno ze zásadních kritérií – charakter voleb (míra jejich soutěživosti atd.)? Další připomínka se týká druhé kapitoly, která je spíše lehce chaotickým popisem historických událostí než analýzou vojenské diktatury. Těžko pak učinit nějaké opodstatněné závěry týkající se vlivu odstraňovaného režimu na další vývoj politického systému. Nejpropracovanější by měla být třetí kapitola analyzující brazilský hybridní režim, jeho rysy jsou však zkoumány na necelých pěti stranách a navíc dosti nesystematicky – autorka se svého seznamu šesti hlavních rysů hybridních režimů příliš nechrání.

Z formálního hlediska je práce spíše průměrná. Její kvalitu snižují především zbytečné stylistické, gramatické a typografické chyby (skloňování, malá/velká písmena, interpunkce, mezery, překlady, nezarovnaný text). Místy se vyskytují i chyby v citační normě, nejednotné psaní jmen atd. V celé práci není ani jedna poznámka pod čarou. Finální název práce se rozchází s původním názvem v zadání práce. Zdrojová základna je dostatečná a relevantní. Ačkoli v textu autorka nejčastěji

odkazuje na Jana Klímu a Jana Němce, čerpá i z odborné literatury zahraniční provenience.

Celkově považuji práci Karolíny Dvořákové za akceptovatelnou, byť vykazuje řadu nedostatků uvedených výše. Autorka prokázala schopnost aplikace teoretických principů, samostatné argumentace a práce se zdroji na úrovni, která je v rámci bakalářských prací vyžadována.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 4. srpna 2016

Lenka Špičánová